

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 29 kwietnia 2021 r.

DIH-3.707.25.2021.IJ

DECYZJA DIH-III/26/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji nr 23/2021 Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie z dnia 23 lutego 2021 r. (sygnatura akt:ZS.8361.249.2020), na mocy której, na przedsiębiorcę Wojas S.A. z siedzibą w Nowym Targu nałożono karę pieniężną w wysokości 4.000 zł (słownie: cztery tysiące złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2019 r. poz. 178), co wyraziło się w:

- niewidocznieniu w miejscu sprzedaży detalicznej:
 - cen dla 9 rodzajów produktów,
 - cen oraz cen jednostkowych dla 15 rodzajów produktów,
- uwidocznieniem cen w przypadku 4 rodzajów towarów w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości, bowiem umieszczone na wywieszkach były niezgodne z zakodowanymi w systemie kasowym, **utrzymuje ww. decyzję w mocy.**

Uzasadnienie

W dniu 27 i 30 listopada oraz 30 grudnia 2020 r. inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie zwanego dalej:

„Małopolski WIIH” lub „organ pierwszej instancji”, przeprowadzili kontrolę w sklepie firmowym (...) należącym do przedsiębiorcy (...), dalej: „strona”, „strona postępowania”, „przedsiębiorca”.

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162), dalej: „Prawo przedsiębiorców”, skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 11 listopada 2020 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli:

- 1) legalności działania przedsiębiorcy,
- 2) sprawdzenie prawidłowości i rzetelności przekazywania konsumentom informacji o cenach produktów w miejscu sprzedaży,
- 3) prawidłowości i rzetelności stosowania promocji.

W trakcie kontroli sprawdzano przestrzeganie przez przedsiębiorcę obowiązku uwidaczniania cen oraz cen jednostkowych przy towarach oferowanych do sprzedaży. Inspektorzy sprawdzili 200 wrywkowo wybranych z oferty sklepu produktów, stwierdzając łącznie w 24 przypadkach nieprawidłowości, tj:

- nieuwidocznieniu w miejscu sprzedaży detalicznej:
 - cen dla 9 rodzajów produktów,
 - cen oraz cen jednostkowych dla 15 rodzajów produktów,
- oraz
- uwidocznieniem cen w przypadku 4 rodzajów towarów w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości, bowiem umieszczone na wywieszkach były niezgodne z zakodowanymi w systemie kasowym.

Zakwestionowane towary, m.in. wkładki do butów, czyszciki do obuwia, sznurówki, preparaty do pielęgnacji skóry i tekstyliów zostały wymienione enumeratywnie w załączniku nr 3 do Protokołu kontroli ZS.8361.249.2020.

Powyższe stanowiło naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2019 r. poz. 178), dalej „ustawa o cenach” oraz § 3 ust.1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidoczniania cen towarów i usług (Dz.U z 2015 r. poz. 2121), dalej „rozporządzenie Ministra Rozwoju”.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z dnia 27 stycznia 2021r. Małopolski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej w trybie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach z tytułu niewykonania obowiązków uwidaczniania w miejscu sprzedaży cen oraz

cen jednostkowych. Jednocześnie stronę pouczone o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w postępowaniu, a w szczególności o prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, przeglądania akt sprawy, jak również brania udziału w przeprowadzeniu dowodu oraz możliwości złożenia wyjaśnienia.

Decyzją nr 23/2021 z dnia 23 lutego 2021 r. Małopolski WIIH wymierzył przedsiębiorcy (...), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach karę pieniężną w wysokości 4.000 zł z tytułu niedopełnienia obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o cenach.

Strona, od ww. decyzji złożyła odwołanie z dnia 24 marca 2021 r. do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w którym zaskarżyła decyzję Małopolskiego WIIH w całości, zarzucając jej naruszenie art. 6 ust. 3 w związku z art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, poprzez nie wzięcie pod uwagę okoliczności stanowiących przesłanki determinujące stopień naruszenia. Ponadto wniosła o zmianę decyzji i odstąpienie od nałożenia kary. Strona w odwołaniu wskazała, iż skontrolowany sklep jest usytuowany w ruchliwym punkcie Nowego Sącza przez co odwiedza go duża liczba klientów, a w przypadku dodatkowej promocji bieżąca obsługa w sklepie nie pozwoliła pracownikom sklepu na uwidocznienie cen. Ponadto Strona wskazała, iż pracownicy sklepu nie wiedzieli o obowiązku uwidaczniania cen. Wszelkie braki zostały niezwłocznie wyeliminowane. Ceny były zakodowane w kasie i każdy klient mógł otrzymać ustną informację o produktach. W przypadku 4 cen, które były niezgodne z ceną podaną przy produkcji i z ceną w kasie, nastąpiła pomyłka przy wpisywaniu cen. Zdaniem strony, biorąc pod uwagę tylko 10% źle oznakowanych produktów, Małopolski WIIH mógł zastosować art. 189f§ 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm.) dalej „Kpa”.

Pismem z dnia 12 marca 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dalej: „Prezes UOKiK” poinformował stronę postępowania o toczącym się postępowaniu odwoławczym oraz przysługującym stronie prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała ze swojego uprawnienia.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ

odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej uwidocznić cenę w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Z treści zaś § 3 rozporządzenia Ministra Rozwoju wynika, iż cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie lub w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu. Zaś § 4 ust. 1 tego rozporządzenia stanowi, że cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za: litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości; kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy; metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości; metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni; sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Czynności kontrolne przeprowadzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej wykazały, iż przedsiębiorca nie wykonał obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o cenach. W toku kontroli jednoznacznie stwierdzono, że w sklepie należącym do strony postępowania, nie uwidoczniono cen oraz cen jednostkowych 24 z 200 skontrolowanych produktów, tj.:

- cen dla 9 rodzajów produktów,
- cen oraz cen jednostkowych dla 15 rodzajów produktów,

a w przypadku 4 rodzajów towarów ceny były niejednoznaczne i budzące wątpliwości, bowiem te umieszczone na wywieszkach były niezgodne z zakodowanymi w systemie kasowym.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy jest spójny i jednoznaczny. Zaskarżona decyzja wydana została w oparciu o dowody zebrane w trakcie kontroli, w szczególności Protokół kontroli, a strona nie kwestionowała zawartych w nim ustaleń kontroli.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwraca uwagę, że art. 4 ust. 1 ustawy o cenach stanowi, iż w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Niezrealizowanie tego obowiązku, zgodnie z art. 6 ust. 1 ww. ustawy, powoduje nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten nakazuje zatem

wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane. Ustęp 3 tego artykułu stanowi natomiast iż, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu. Biorąc więc pod uwagę maksymalny zakres sankcji, jaką mógł zastosować Małopolski WIIH, kara w wysokości 4.000 zł jest, w ocenie Prezesa UOKiK, odpowiednią i zastosowaną prawidłowo, z uwzględnieniem wszystkich ustawowych kryteriów nałożenia sankcji.

Prezes UOKiK wskazuje, że celem ustawy o cenach jest ochrona konsumenta oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorcami. Informacja dotycząca ceny służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą.

Z protokołu kontroli jednoznacznie wynika, że na pobranych losowo 200 produktów zakwestionowano oznaczenie ceną dla 24 z nich, co stanowi 12 procent skontrolowanych produktów.

W odwołaniu strona wskazała, że nieprawidłowości powstały na skutek niewiedzy personelu oraz usytuowania punktu sprzedaż w ruchliwym miejscu miasta. Ponadto wskazała, iż konsumenci byli informowani na bieżąco przy kasie o cenach towarów, zatem posiadali wiedzę w tym zakresie.

Przepisy nakładają na przedsiębiorcę obowiązek informowania konsumentów o cenach w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Zatem pracownicy zatrudnieni przez stronę do obsługi konsumentów powinni być przeszkoleni w tym zakresie i znać przepisy ustawy o cenach, niezależnie od tego, w jak ruchliwym punkcie miasta znajduje się punkt sprzedaży. Ponadto należy wskazać, iż strona została zawiadomiona przez Dyrektora Delegatury Inspekcji Handlowej w Nowym Sączu o zamiarze wszczęcia kontroli i jej zakresie, które otrzymała prawie dwa tygodnie przed jej wszczęciem, a zatem miała czas przygotować się do niej.

W kwestii zaś ustnego informowania konsumentów przy kasie o cenie wybranych towarów, należy wskazać, iż nie wyczerpuje to obowiązku zawartego w art. 4 ustawy o cenach.

Jak podniósł w wyroku z dnia 8 listopada 2019 r. sygn. akt VI SA/Wa 1400/19 Wojewódzki Sad Administracyjny: *„Tym samym klienci poszukujący towarów w tym właśnie*

dziale sklepu, istotnie pozbawieni zostali podstawowej informacji, która winna im zostać zapewniona przez Skarżącą, a więc ceny produktu. Bez tej podstawowej informacji trudno mówić o realizacji jednej z dyrektyw ujętych w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, a więc umożliwieniu klientom porównywania cen konkurencyjnych towarów.”

Strona podniosła także, iż kara nałożona przez Małopolskiego WIIH jest zbyt wysoka w stosunku do stwierdzonych nieprawidłowości, bowiem sprawdzono tylko 10% wyrobów znajdujących się w sklepie.

Stwierdzić należy, iż spośród wybranych losowo 200 produktów (w sklepie znajdowało się ich ok 900) stwierdzono nieprawidłowe oznakowanie w 24 z nich, co stanowi 12 procent skontrolowanych wyrobów. Trudno zatem uznać, iż waga naruszenia jest znikoma.

W kwestii poruszonej przez stronę wysokości kary, wskazać należy, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji w zakresie m.in. ceny usługi, jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen w określony sposób nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych.

Wymierzając sankcję w niniejszej sprawie organ pierwszej instancji zasadnie posłużył się swobodnym uznaniem w granicach określonych prawem kryteriów oraz dopuszczalnych

jej wysokości. Ustalając wysokość kary Małopolski WIIH prawidłowo uwzględnił kryteria określone w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach. Dodać należy, iż przed wydaniem decyzji administracyjnej Małopolski WIIH przeanalizował stopień naruszenia obowiązków przez stronę, wielkość obrotów i przychodu oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy. Z ustaleń Małopolskiego WIIH wynika, iż kontrola, w punkcie sprzedaży strony, w roku 2018 wykazała brak 21 cen i 16 cen jednostkowych (nr akt kontroli: WD.8361.94.2018) a w 2019 r. – 13 cen jednostkowych (WN.83.61.312.2019). Zatem każda kontrola ujawnia nieprawidłowości w zakresie stosowania przepisów ustawy o cenach.

Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 4.000 zł jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną realizującą zasady skutecznej, proporcjonalnej i odstraszałej kary ujętej w pomocniczo stosowanej legislacji unijnej tj. art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. L Nr 80 z 18.03.1998 r.). Należy ponadto stwierdzić, iż przepisy ustawy o cenach stanowią, iż wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada karę pieniężną w wysokości do 20 000 zł. Wymierzając sankcję w tym zakresie posługuje się przy tym swobodnym uznaniem w granicach określonych prawem kryteriów oraz wysokością.

Mając powyższe na uwadze Prezes UOKiK uznaje, iż Małopolski WIIH wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym przy uwzględnieniu ustawowych wytycznych wymiaru sankcji wskazanych w art. 6 ust. 3 ww. ustawy oraz wspomnianych wymogów ujętych w celach regulacji i nie znajduje podstaw do jej obniżenia czy też anulowania.

Rozpatrując odwołanie Prezes UOKiK zbadał także poruszoną przez stronę w odwołaniu kwestię odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189 f Kpa.

Powyższy przepis wskazuje wprost jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Występują wtedy, gdy:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W przedmiotowej sprawie strona, niezgodnie z obowiązującymi przepisami nie uwidoczniała cen i cen jednostkowych. Ogółem zakwestionowano 12 procent zbadanych produktów. Inspektorzy nie sprawdzali podczas kontroli wszystkich produktów, a jedynie określoną ilość i w oparciu o te ustalenia wydana została decyzja. Trudno zatem uznać, iż waga naruszenia jest znikoma.

Przywołać należy wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 8 listopada 2019 r. sygn.. VI SA/Wa 1400/19, utrzymujący w mocy decyzję Prezesa UOKiK dotyczącej ukarania strony karą za naruszenie ustawy o cenach po stwierdzeniu podczas kontroli nieprawidłowości w 2,4% kontrolowanych produktów (zbadano 501, zakwestionowano 12).

Strona, w trakcie kontroli dobrowolnie wyeliminowała uchybienia, co potwierdza wpis w protokole kontroli.

Tym samym przesłanka pierwsza nie została całkowicie spełniona, zatem Prezes UOKiK nie znajduje podstaw dla zastosowania art. 189f pkt § 1 pkt 1Kpa.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Po przeanalizowaniu akt sprawy organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Mając powyższe na uwadze organ drugiej instancji nie znalazł podstaw do odstąpienia od nałożenia kary administracyjnej.

Prezes UOKiK jednakże informuje, że w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz.1325 z późn. zm.) na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes UOKiK przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Małopolski WIIH zasadnie nałożył na przedsiębiorcę (...) karę pieniężną wysokości 4.000 zł (słownie: czterech tysięcy złotych), z tytułu naruszenia określonych w art. 4 ust. 1 ww. ustawy o cenach, obowiązku uwidaczniania cen i cen jednostkowych w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen przy 24 rodzajach wyrobów oferowanych do sprzedaży. Tym samym, decyzja nr 23/2021 Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie z dnia 23 lutego 2021 r. (sygnatura akt:ZS.8361.249.2020) o wymierzeniu kary pieniężnej powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed

wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325 ze zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/